

NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE – NUMMER 6

Seneste udgave af erfaringsopsamlingen omhandlede de udfordringer og problemstillinger, som svækkede personer og deres pårørende oplever i forbindelse med indflytningen på plejehjem og bosteder under Coronakrisen.

Denne uge stiller vi skarpt på konsekvenserne af de uklare og modstridende retningslinjer, som svækkede personer og deres pårørende mødes af – særligt i forbindelse med besøgsrestriktionerne på plejehjem og bosteder under COVID-19.

Uklare og modstridende retningslinjer

Når det kommer til myndighedernes retningslinjer, modtager vi i vores rådgivningssamtaler og i kontakten med medlemmerne mange henvendelser om:

- Rigide, ulogiske og modstridende praksisser og restriktioner
- Utilstrækkelig kommunikation
- Fejl- og overfortolkning af regler og retningslinjer
- Pårørende, der er uforstående og frustrerede over, at de behandles som særligt smittefarlige

Konkrete eksempler fra vores kontakt med de berørte:

- En pårørendegruppe fortæller om store forskelle i besøgsreglerne på tre Coronafrie plejecentre i samme kommune. Mens al udgang er forbudt et sted, må beboerne gerne komme ud et andet sted. Er beboeren kørestolsbruger, er det dog kun personale, som må skubbe kørestolen. Et sted kan pårørende højst få tildelt to besøgstider om ugen, mens pårørende et andet sted kan komme så ofte, der er ledige tider. Et sted bedes beboere med svær demens selv om at udpege besøgs personer, mens ægtefællen et andet sted automatisk udpeges som besøgs person. Fælles for alle steder er strikse og begrænsede besøgstider. Et sted kan besøg kun ske mellem kl. 13.00 og 14.30 på hverdage og mellem kl. 13.00 og 14.00 om lørdagen.
- En pårørende ringer og fortæller om indflytning i plejebolig, hvor alt er gjort klar til flytning (opsigelse af bolig, flytning af TV og telefon, bestilling af flyttebil mm.), men hvor plejehjemmet ikke vil tillade indflytningen, da de venter på 'regeringens udmelding'.
- En pårørende skriver: "Personalet har hverken maske eller handsker på, og alligevel må pårørende ikke besøge deres kære i deres egen lejligheder, selvom de bærer maske, handsker, spritter og holder afstand. Til gengæld kan pårørende tage de 'indsatte' ud – godt nok ikke på plejehjemmets matrikel, men på offentlige veje, parkeringspladser eller restauranter og nu snart endda til Djurs Sommerland. Hvor er det logiske i det?"
- En pårørende skriver: "Det er så ironisk, at plejehjemsbeboerne ikke må have kontakt med deres pårørende, når de alligevel hele tiden udsættes for smittefarer fra personale, vikarer, under handicapkørsel og i lægehuset. Hvorfor må jeg som pårørende have tæt kontakt med min far i lægehuset og i bilen på vejen derhen - men ikke på plejehjemmet?"

- En ægtefælle fortæller: ”Det er underligt, at når jeg har sat mig i besøgsteltet, kommer en ansat hånd i hånd med min hustru. Den ansatte kører hjem til sin familie hver dag - jeg bor alene, men alligevel anses jeg for så ’farlig’, at jeg skal sidde to meter fra hende.”
- En hustru fortæller, at hun undtagelsesvis har fået lov til at sidde udenfor på terrassen med sin mand, når hun besøger ham. Hun er dog blevet truet med, at hvis hun går tur med ham, skal han efterfølgende i karantæne i 12 dage.
- En datter skriver: ”Min mor er isoleret i sin plejebolig på ottende uge med en times gåtur pr. uge og ingen andre sociale aktiviteter. Jeg må besøge min mor i et telt en halv time, uanset der ikke er andre pårørende, som skal bruge teltet. Jeg bruger halvanden times transport for at være sammen med min mor en halv time.”
- En datter fortæller om sin mor på 89 år, der bor på plejehjem fire timers kørsel fra datterens hjem. Alligevel kan datteren kun få bevilget et kvarter med sin mor på terrassen eller gennem et vindue.
- En hustru til en demensramt skriver: ”Jeg kan nu på tredje uge se min mand to gange ugentligt af en halv time, hvor vi hverken må røre hinanden eller sidde tæt. Min mand forstår absolut ikke, hvad der foregår. Vi har guldbryllup i år og har aldrig været så længe fra hinanden. Vi er ikke forbrydere, men bliver behandlet som om. HVORNÅR MÅ JEG KRAMME HAM? Søren Brostrøm siger, at sex er godt og sundt, men det er altså ikke let med et bord imellem sig. Mennesker på plejehjem er også seksuelle væsner, ligesom deres ægtefæller.”

De mange henvendelser, vi modtager, vidner om, at der er stor uklarhed og usikkerhed i forhold til de gældende retningslinjer på de forskellige plejehjem og bosteder. Retningslinjerne praktiseres meget forskelligt og virker ofte urimelige, ulogiske og usammenhængende, hvilket har store personlige omkostninger og er til stor frustration for svækkede personer og deres pårørende.

Selvom besøgsrestriktionerne er blevet lempet den 11. juni, er vi bekymrede for, at de nye retningslinjer stadig er for uklare og snævre, så de giver rum for fortsat over- og fejlfortolkning.

Genåbningen fokuserer primært på at skabe livskvalitet for alle andre end personer i øget risiko og deres pårørende. Vores medlemmer spørger, hvornår det bliver deres tur. Vi håber derfor, I vil tage vores erfaringer med i jeres videre arbejde, så livskvaliteten for svækkede mennesker og deres pårørende genoprettes med opmærksomhed både på den fysiske og den mentale trivsel.

OM NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE

Siden Coronakrisens begyndelse har vi i Alzheimerforeningen, Parkinsonforeningen, Pårørende i Danmark og Ældre Sagen tilsammen modtaget rigtig mange henvendelser fra personer i øget risiko for Coronavirus og deres pårørende. Vi ligger derfor hver især inde med en betydelig viden om de problemstillinger og udfordringer, som optager dem i deres dagligdag – en viden, som vi har besluttet at samle sammen og dele med jer.

Vi vil fremover jævnligt udsende en fælles erfaringsopsamling, hvor vi fremhæver og deler eksempler på nogle af de temaer og udfordringer, som i særlig grad ser ud til at berøre de mennesker, der er afhængige af hjælp, og deres pårørende.

Formålet med erfaringsopsamlingen er at dokumentere og videreformidle, hvad der rør sig i virkelighedens verden til relevante myndigheder og organisationer. På den måde håber vi, at vores viden kan give jer indblik i, hvordan virkeligheden ser ud for svækkede personer og deres pårørende.